

15 Νοεμβρίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΙΩΣΗΦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5883).

Αμελής Οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Νόμων 1972-1987 — Ανακοπή της πορείας του οχήματος του παραπονομένου που ακολουθούσε το όχημα του εφεσείοντα, όταν ο τελευταίος που είχε σταματήσει στην αριστερή πλευρά του δρόμου ξεκίνησε απότομα 5 χωρίς να δείξει με πρόθεση να στρίψει δεξιά — Αποδοχή της εκδοχής του παραπονομένου η οποία υιοθετήθηκε από την πραγματική μαρτυρία (ζημιές των αυτοκινήτων) και επίσης λόγω της ύπαρξης αντιφάσεων μεταξύ της κατάθεσης του εφεσείοντα και 10 της μαρτυρίας του ενώπιον του Δικαστηρίου — Καταδίκη και επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ65 και εξόδων της δίκης ΑΚ69 — Επικύρωση της πρωτόδικης απόφασης από το Εφετείο.

Αμελής Οδήγηση — Η οδήγηση συναρτάται με την προσήκουσα προσοχή — Η έλλειψή της θεμελιώνει το αδίκημα της αμέλειας το οποίο δημιουργεί ο Νόμος — Το μέτρο της προσήκουσας προσοχής είναι εκείνο του μέσου συνετού και σώφροντα οδηγού — Το κριτήριο της προσοχής λειτουργεί στο πλαίσιο των αντικειμενικών συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης. 15

Τα γεγονότα της υπόθεσης σκιαγραφούνται από όσα αναφέρονται πιο πάνω. 20

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ιωσήφ Βασιλείου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 3 Μαρτίου, 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 20575/93) στην κατηγορία της 25 αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 των νόμων περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας

Κίνησης 1972 - 1987 και καταδικάστηκε από Βλαδιμήρου Ε.Δ. σε πρόστιμο £65.- και στην καταβολή των εξόδων ανερχομένων σε £69.-.

Γ. Γεωργίου, για τον εφεσείοντα.

- 5 Α. Δημητριάδου (δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Σ. Νικήτας.

- 10 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο κατηγορούμενος/εφεσείων καταδικάστηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού σε πρόστιμο £65 και στην καταβολή των εξόδων της δίκης ανερχομένων σε £69 για το αδίκημα της αμελούς οδήγησης, όπως προσδιορίζεται από τα άρθρα 8 και 19 των νόμων περί
- 15 Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης 1972 έως 1987.

- Το δυστύχημα έγινε εν καιρώ νυκτός στο δρόμο Αγρού-Λεμεσού ενώ και τα δύο οχήματα ταξίδευαν προς την ίδια κατεύθυνση δηλαδή προς Λεμεσό, παρά την πάροδο που οδηγεί στο χωριό Κάτω Μύλος.
- 15

Όπως συμβαίνει συνήθως σε αυτές τις περιπτώσεις το δικαστήριο είχε να αντιμετωπίσει δύο αντιφατικές εκδοχές.

- Ήταν η υπόθεση της κατηγορίας ότι ο εφεσείων σταμάτησε στην αριστερή πλευρά του δρόμου, οπότε ο παραπονούμενος, που ακολουθούσε, προσπάθησε να τον προσπεράσει, αλλά ο πρώτος ξεκίνησε απότομα και χωρίς να δείξει για να στρίψει δεξιά προς το χωριό. Στην προσπάθεια του αυτή ανέκοψε την πορεία του άλλου αυτοκινήτου
- 20 και προκάλεσε τη σύγκρουση, η οποία ήταν και το αντικείμενο της κατηγορίας.
- 25

Η άλλη εκδοχή ήταν ότι το δυστύχημα έγινε μόλις ο εφεσείων σταμάτησε στην αριστερή λωρίδα κυκλοφορίας και ενώ το αυτοκίνητό του ήταν ακινητοποιημένο. Ο λόγος που δεν υλοποίησε την πρόθεσή του να εισέλθει στον πλαγιόδρομο, σύμφωνα με το σήμα που έδωσε, ήταν 5 γιατί αντιλήφθηκε πως ο άλλος οδηγός επέμενε να τον προσπεράσει. Ας σημειωθεί ότι ο δρόμος στο μέρος εκείνο έχει πλάτος 6 μέτρα και 60 εκατοστά και διαχωρίζεται σε δύο λωρίδες κυκλοφορίας από άσπρη γραμμή.

Η ειδοποίηση έφεσης περιέχει αρκετούς λόγους αλλά 10 ουσιαστικά περιορίστηκε στον πρώτο ότι το πρωτόδικο δικαστήριο, παρά την ανυπαρξία υλικού, βρήκε ότι υπήρχε αντίφαση μεταξύ της κατάθεσης του κατηγορουμένου στην αστυνομία και της προφορικής του μαρτυρίας στο δικαστήριο. Θα πρέπει να πούμε ότι το δικαστήριο είχε 15 απορρίψει την εκδοχή του κατηγορουμένου και σαν αντίθετη με την πραγματική μαρτυρία. Το σημείο σύγκρουσης ήταν στη δεξιά πλευρά, ένα μέτρο από το κέντρο του δρόμου. Επίσης και οι ζημιές στα αυτοκίνητα υποστηρίζουν την εκδοχή του παραπονομένου, που έγινε πιστευτή και 20 οδήγησε στην καταδικαστική απόφαση. Το αυτοκίνητο του τελευταίου έπαθε ζημιά στο μπροστινό αριστερό του μέρος ενώ εκείνο του εφεσείοντα στο μπροστινό δεξιό.

Το πρωτόδικο δικαστήριο είχε επίσης ενδιαφέρει και στη νομική όψη της υπόθεσης αναφέροντας τις αρχές οι 25 οποίες διέπουν αυτά τα θέματα. Θα είναι νομική κοινοτοπία αλλά πρέπει να το πούμε, η οδήγηση συναρτάται με την προσήκουσα προσοχή. Η έλλειψή της θεμελιώνει το αδίκημα της αμέλειας, το οποίο δημιουργεί ο νόμος. Το μέτρο της προσήκουσας προσοχής είναι εκείνο του μέσου 30 συνετού και σώφρονα οδηγού. Παρεμπιπτόντως, ο Πλάτων θεωρούσε τη σωφροσύνη σαν αρετή, την οποία δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι. Σύμφωνα με τα νομολογηθέντα, το κριτήριο της προσοχής λειτουργεί στο πλαίσιο των αντικειμενικών συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης. 35

Δεν έχει καταδειχθεί βάσιμος λόγος για ανατροπή της εκκαλούμενης απόφασης. Είναι γεγονός, όπως διαπίστω-

- σε ο πρωτόδικος δικαστής, ότι εκείνο που είπε ο εφεσείων στην κατάθεσή του διαφέρει από την προφορική του μαρτυρία στο δικαστήριο και ακόμη από την πραγματική μαρτυρία, που ήταν αμοιβαία αποδεκτή. Στην κατάθεσή του
- 5 στην αστυνομία είπε πως σταμάτησε στην αριστερή λωρίδα, στο δικαστήριο ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο καταλάμβανε 6 περίπου ίντςες από τη δεξιά του πλευρά. Υπήρχε επομένως υλικό για να στηρίξει το συμπέρασμα της αντιφατικότητας. Πέραν τούτου η πράξη του εφεσείοντα να
- 10 προβεί στον παραπάνω ελιγμό τη στιγμή που τον προσπερνούσε άλλο αυτοκίνητο αφίσταται κατά πολύ του καθήκοντος επιμέλειας όπως το έχουμε διαγράψει.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.